

Labirintus és útvesztő

1. lépés: mi is az a labirintus?

A labirintus egy egyjáratú, ívelt (út)vonal, amely a bejáratától elvezet a központig. Ez egy ősi, egyetemes minta, amelyet majd minden kultúrában felleltek, a világ minden részéről. A labirintusok története több mint ötezer évre nyúlik vissza.

Két ősi "alap-labirintust" különböztetünk meg: a klasszikus 7-körös és a középkori 11-körös labirintust, ezek mellett számos modern mintájú forma ismert.

A labirintus az egyik legősibb szemlélődő (kontemplációs) eszköz, amit az emberiség ismer és használ, legyen szó akár személyes, spirituális fejlődésről, vagy személyiség-fejlesztésről. Ez az átalakulás mester-lenyomata, blueprint-je. Egy ősi (meditációs) gyakorlat, amely megnyugtatja az elmét, lelassítja a gondolatokat, előhozza a látomásokat, megérzéseket. Rajta keresztül támogatást és tisztánlátást kaphatunk, vagy válaszokat bizonyos problémákra és segítséget a szükséges célok felállításában a (spirituális) úton.

Ahogy Szent Ágoston mondta: "Solvitur ambulando", azaz a probléma sétálva (járva-kelve) oldódik meg.

A labirintus kitűnő lehetőség a fejlődésre, személyiség-fejlesztésre. Mindenki számára nyitva áll, bármilyen úton is járjon, bármilyen vallási háttérrel is rendelkezzen. Nincs semmilyen dogma, ami a labirintushoz kapcsolódik és olyan sincs, hogy egy labirintust valaki jól, vagy rosszul jár be. A labirintust alkotó ívek semleges területet teremtenek és ezáltal egyfajta menedéket is adnak: biztonságos és szakrális hely ez, amelyen belül legbensőbb énünkkel tudunk (újra-)kapcsolódni, valamint a lélek, a szellem világával.

Amikor a labirintus közepe felé haladunk, akkor szimbolikusan a saját lelki/szellemi központunk felé haladunk. Ez a séta visszatükrözi az életutunkat is, mivel a labirintus metaforája a TE életutadnak, a legmélyebb, igaz valód középpontjába.

Te vagy, aki elkezdi az utat kívülről és folyamatosan haladsz befelé, hiszen a megoldás belül, a középpontban található. Ez egy meditáció, egy szimbolikus zárándoklat, amely lecsendesíti az elmét, annak érdekében, hogy a szív kinyílhasson, és úgy tudj visszatérni a világba, hogy egy mélyebb, tisztább megértéssel rendelkezzen arról, hogy valójában ki is vagy? Mint minden utazás, ez is egy egyszerű lépéssel kezdődik.

2. lépés: labirintus és útvesztő

A labirintus különbözik az útvesztőtől. Az útvesztőben kanyarok, vakfordulók és zsákutcák vannak és az ember elvesz abban a kirakóban, amit meg kell oldani. A labirintusban nem lehet elveszni, mivel a befelé vezető út egyben a kifelé vezető is.

Az útvesztő

Választás- és döntőképességünket tesz próbára, melynek eredményeként a probléma megoldása együtt jár az útvesztő központjának megtalálásával illetve az abból való kijutással. Az útvesztők szövevényes alaprajza zsákutcákkal, fordulókkal tarkított. Az út során sok választási lehetőséget kínálnak az újra és újra előttünk álló elágazások, melyek közül a helyes út kiválasztásához élénk gondolkodás, logika és következetesség szükséges. A néha több bejárattal és kijárással is rendelkező építmények az emberi agyunk elemző tevékenységét mozgósítják.

A labirintus

Az egy útvonalú labirintus esetében a feladatot nem a középpont megtalálása jelenti, hiszen ahhoz jól azonosítható egyértelmű útvonal vezet, és ugyanaz vezet ki is belőle. Utunkat nem nehezítik sem zsákutcák, sem útkeresztesedések. Teljesen mindegy, hogy elsőre mennyire bonyolultnak tűnik egy mintázat, minden esetben egyetlen egy útvonal visz be a középpontba. Választási képességünket azon döntésünk meghozatala teszi próbára, hogy belépünk-e a "falai" közé? Vállaljuk-e azt a szellemi átalakulást, mely az utunk során ér bennünket? Ez pedig mindenképp elindít bennünket egy spirituális úton. Ennek végigjárásához egy magasabb kreativitást és intuíciót igénylő gondolkodásmód szükséges. A végeredmény a középpont megtalálásával párhuzamosan önmagunk megtalálása, rejtett vagy napirenden lévő problémáink feldolgozása, lelkünk belső útjainak feltérképezése és az onnét való visszatérés a világba, de már egy megváltozott minőségben.

Robert Ferré, szakértő labirintus-építő szerint: „Ez egy erőteljes és egyetemes eszköz, amely nem csak a középpontba visz el bennünket, hanem saját magunkhoz és Istenhez is.”

3. lépés: egy kis történelem

A labirintus szimbólumának jelentősége az idők folyamán hol felerősödött, hol eltűnni látszott. Három legfontosabb korszaka az ókor mítoszokban gazdag világa, a XII. század valamint a reneszánsz és barokk kultúra ideje. A köztük lévő hosszú évszázadok alatt ez a jelkép veszíteni látszott jelentőségéből, valójában mindig is jelen volt a felszín alatt. A népszokások, rítusok és hiedelmek voltak azok, melyek átörökítették ezt a jelképet azokon a korszakokon, mikor veszített a fontosságából.

Korai labirintus nyomokat találunk ősi sziklarajzokon például Spanyolországban (ie. 2000-ből), Olaszországban (ie. 750-ből) és Marokkóban (ie. 500-ből). De

ugyancsak találhatunk klasszikus labirintusformákat ősi görög pénzérméken Krétáról (ie. 300-ból).

A Római Birodalom idején négyszög alapú, mozaik-labirintusok terjedtek el, összetettebb, bonyolultabb mintázattal. A rómaiaknál a mindennapok motívumává vált a labirintus. Házaik padlóján díszítő, oltalmazó elemként ábrázolták. Ma ezekből az ábrázolás-maradványokból láthatunk néhányat múzeumokban, pl. Pamplonában és Bécsben.

A korai kilencedik századtól kezdődően a keresztény kéziratok a klasszikus labirintusokat sok helyen Jerikó néven említik (a lerombolt bibliai város alaprajzát egyes kutatók labirintusként gondolják). A középkortól, a klasszikus labirintus oly módon alakult át, hogy a keresztény szimbolikát (pl. kereszt) is magában foglalta és így gyakran katedrálisokban építették meg őket. Ezeket a labirintusokat a hosszú és fárasztó jeruzsálemi zarándoklat helyettesítőjeként is használták. Az ilyen labirintusokat Észak-Franciaország katedrálisaiiban úgy is hívták, hogy a Jeruzsálemi Út („Chemin de Jerusalem”). A középkorban a francia- és olaszföldön épített 80 katedrálisból 22-ben volt labirintus. Ezekben a katedrális-labirintusokban térden csúszva vagy ujjukkal követve vonalait a középkori emberek egyfajta szent zarándokutat tettek meg, melynek végén a középpontban az Egyház vagy egyenesen a Szentföld állt. Ebben az esetben a labirintus a világot ábrázolta, melyet a kereszténység múlandónak, átmeneti állapotnak hirdetett, a középpont szentsége pedig a lélek végső megtisztulásának helye volt. Más vélemények szerint a labirintus a templomban tartandó körmenetek útját is jelölte, esetleg jelképesen Krisztus útját ábrázolta Pilátus házáától a Kálváriáig.

A tizenharmadik századot követően a labirintusok jelentősége egyre csökken, szimbóluma egyre ritkábban fordul elő. Ez a tendencia a tizenhatodik század közepe táján változik meg és egyre nagyobb gyakorisággal jelenik meg újra a labirintus ábrázolása. Nemcsak számbeli, hanem formabeli, minőségi változáson is keresztülmegy, és ennek csúcspontja a tizennyolcadik század eleje, a helyszíne pedig leginkább a kertek, zöld területek, parkok, hiszen a sövénylabirintusok virágkora ez az időszak, amikor a formára nyesett kerti labirintus nem csak látványnak volt szép, de remek helyszínt biztosított a mulatságokhoz is.

1978-ban nyerte el végleges formáját az angliai Longleat House tiszafa útvesztője, mely 6 185 négyzetméteres területével a világ legnagyobb sövénylabirintusa. A kastély körül több, figuratív labirintus is található!

A modern-kor labirintus-újjászületése a hetvenes évekre tehető, amelynek eredményeként a világ minden részén nyilvános parkokban, privát kertekben, egyetemeken, iskolákban, kórházakban, templomokban, elvonuló/meditációs központokban, de akár börtönökben is megjelentek különböző mintájú és méretű labirintusok.

Jeff Saward, aki maga is számos könyv szerzője a témában, így kommentálta ezt: „A labirintusok története során bármikor és bárhol, ha egy társadalom gyors

változáson és fejlődésen ment keresztül, akkor és ott a labirintusok felvirágoztak.”

4. lépés: tényleg tények... na és a bika

Az első ismert keresztény labirintus Algériában épült, a Reparatus Bazilikában, Orleansville-ben, isz. 328-ban. Ez egy kicsi, két és fél méter átmérőjű, kocka alakú labirintus, melynek közepében egy szójáték (szóhalmaz) található, amely a Szent Egyház, „Sancta Ecclesia” szót adja ki.

A legősibb ismert grafikus labirintus-megjelenítést egy mammut-agyarba vésték, egy szibériai paleolit sírból került elő és a keletkezése az időszámításunk előtti 5000-re tehető!

A legkorábbi európai “templom-labirintus” a ravennai St Vitale templomban van. Ez egy kicsi, fekete-fehér hétkörös labirintus, egyedi mintázattal. A hatodik századra tehető a készítése és egy nagyobb, a padlón látható nyolc-szögletű mintának a részét képezi.

A legismertebb (11-körös középkori) labirintus, a franciaországi Chartres katedrálisban található. Ezt 1201-ben készítették és ma ez a legrégebb bejárható, nagyméretű labirintus a maga imponáns, 12,85 méteres átmérőjével

A Minótauros legendája: a mítoszok szerint Krétán élt Minótauros legendája a legismertebb és legmeghatározóbb labirintus-történet, melyet évezredek óta ismerünk.

A görög mitológia szerint Minósz, krétai király parancsára Daidalosz, az ezermester építette azt a szobák és folyosók bonyolult rendszeréből álló, áthatolhatatlan épületet, melyben a Minótauros, ez az ember testű és bikafejű lény szedte áldozatait. Csak Thészeusz, az athéni királyfi volt képes legyőzni őt a knósszoszi király lánya, Ariadné segítségével. A Minótauros halála után büntetésből Daidalosz börtöne lett a labirintus, ahonnét csak szárnyak segítségével tudott megszökni. A labirintus mindig is olyan hely volt, ahol a kapcsolat megszakad a külvilág és az ember között. Minósz király tette, amikor az isteneknek szánt áldozati bikát megtartotta magának, súlyos vétség volt az istenekkel szemben. Vágyai csapdájába esett és bűnével megszakadt kapcsolata az istenekkel. Ha a rend felborul, az eredeti állapot visszaállításához meg kell találni az utat, melyen járva rendet tehetünk önnön életünkben és visszaállíthatjuk kapcsolatunkat a szellemi világ. Az ösvény, melyet rajzolt, egy labirintus volt és mire a közepéig jutott már nem bárdot tartott a kezében, hanem egy fáklyát. A világ és önmaga ismeretét találta így meg. A labirintusok erre hívják fel az emberek figyelmét, akik az életük zűrzavarában keresik a fogódzót, akik arra törekednek, hogy rendezett és önmaguk által irányított világban éljenek. Ebben a történetben jelentős szerepe van a kettős bárdnak, akárcsak a mítoszban, ahol Thészeusz ezzel az eszközzel sújtja le Minótaurosz

Egyes feltételezések szerint a labirintus elnevezése is a labrüs szóból eredeztethető, miszerint a labirintus az ereklyeként tisztelt labrüs házát jelentette.

5. lépés: összefoglalás, avagy memoriter

A sok lehetséges összegzés közül idézek egyet, ami számomra nagyon jól rámutat a lényegre: "A labirintus az önmagát megismerni és legyőzni képes ember szimbóluma. Mindenkire hatással van. Az egyén múlandóságát állítja szembe az egyén feletti világgal és vele, a halál törvényszerűségével. Az út megtétele során a lélek beavatódik, átlép a profánból a szent világba, melyből a kijutás egyfajta misztikus újjászületés. A labirintus járatai sorsunkat, végzetünket tárják elénk, de az örökkévalóság ígéretével. Ily módon a szellemi szféra felülemelkedhet az anyagin – beavatódhat."

Halász Péter
Veriditas Labirintus Vezető
személyiségfejlesztő labirintus járások

www.labirint.us

Labyrinth and Maze

Step 1: What is a labyrinth?

A labyrinth is a one-way curved line (road) that leads from the entrance to the centre. It is an ancient, universal pattern that was discovered in almost every culture all over the world. The history of labyrinths dates back more than five thousand years ago.

We differentiate two ancient "base-labyrinths": the classic 7-circuit and the medieval 11-circuit labyrinth, in addition numerous modern forms are known.

The maze is one of the most ancient contemplative tool that mankind know and use whether it is personal, spiritual development or personality development. This transformation is the master imprint, blueprint. It is also an ancient (meditation) practice that calms the mind, slows the thoughts, brings visions, intuitions to the surface. Through this we can get support and clarity or the answer to certain problems and it helps in setting up the necessary goals on our (spiritual) path as well.

As St. Augustine said, "Solvitur ambulando", that is the problem is solved by walking.

The labyrinth is an excellent opportunity for improvement and personality development. It is open to everyone, whatever way they chose to walk on or whichever religious background they have. There is no dogma linked to the maze and the maze cannot be navigated well or ill. The forming arches of the labyrinth create a neutral area and thus they provide a kind of shelter: a safe and sacred space where we can connect within ourselves as well as the spirit of the world.

When we move towards the centre of the maze, we are symbolically moving toward our own spiritual/intellectual centre as well. This walk reflects our way of life as the labyrinth is the metaphor of YOUR way of life leading to your deepest, true self.

You are the one who starts your journey from the outside and keep moving inwards as the solution can only be found in the centre. It is a meditation, a symbolic pilgrimage which calms the mind for the heart to open so that you can return to the world with a deeper and clearer understanding about who you really are. As with any journey it begins with a simple step.

Step 2: Labyrinth and maze

The labyrinth is different from the maze. The maze have turns, blind turns and dead ends and you can get lost in the puzzle that you have to solve. Inside the labyrinth you can not be lost because the road leading to the inside is also the one leading you out of it as well.

The maze

It tests our abilities to choose and decide which results the finding of the maze's centre and getting out of it again. The maze's subtle layout is laced full of turns and dead ends. Along the way we encounter many decisions and choices by the ever appearing intersections, so vivid thinking, logic and consistency is required to find the right way. Buildings with multiple entrances and exits are also mobilize the human brain's analytical activities.

The labyrinth

For the single-path labyrinth the task is not the finding of the centre point because an easily identifiable path leads there and out of it as well. Our path is not hindered by either dead ends or intersections. It does not matter how difficult the pattern seems at first, in each case only one path leads to the centre. Our test here is whether we decide to enter into its "walls" or not? Whether we choose to take the spiritual transformation that reaches us during our trip? This is definitely starts us on a spiritual path. To get through this we are required to have a more creative and intuitive way of thinking. The end result beside finding the centre is to find ourselves, to process hidden or current problems, to map the roads of our inner soul and to return to the world but in an already changed quality.

Robert Ferré, a maze-building expert says "This is a powerful and universal tool that not only brings us to the centre, but also to ourselves and to God."

Step 3: A little history

The importance of the labyrinth as a symbol was sometimes intensified or seemed to disappear. The three most important era were the ancient times where the world was rich of myths, the 12th century and the Renaissance and Baroque culture. During the

long centuries between them, this symbol was seemed to have lost its importance, but in fact it was always present under the surface. The folk customs, rites and beliefs were those that transmitted this symbol in those ages when it had very little importance.

Clues of early mazes were found on ancient carvings for example in Spain (from 2000 BC.), in Italy (from 750 BC.) and in Morocco (from 500 BC.). But we can also find classic labyrinth forms on ancient Greek coins about Crete (from 300 BC.).

During the Roman Empire, rectangular, mosaic-labyrinths were spread, with more complex and complicated patterns. The labyrinth became an every day motive for the Romans. On the floor of their houses it was illustrated as a decorative and sheltering element. Today we can see some remnants of these representations in museums e.g. in Pamplona and Vienna.

From the early 9th century the Christian manuscripts often mention the classical labyrinths as Jericho (some researchers believe that the layout of the destroyed biblical city was a labyrinth). In the Middle Ages, the classical labyrinth has been transformed in a way that the Christian symbolism was also included it (e.g. the cross) so labyrinths were often built inside cathedrals. These labyrinths were used in the long and tiring pilgrimage to Jerusalem as a substitute. Such labyrinths in cathedrals in northern France were also called the Jerusalem Road ("Chemin de Jerusalem"). During the Middle Ages on French and Italian soil there were 22 labyrinths out of 80 cathedrals. In these cathedral-labyrinths the medieval people followed the routes on their knees or by touching the walls with their fingers as sacred pilgrimage. At the end of the road, inside the centre the Church or even the Holy Land were located. In this case the maze was represented the world what the Christianity thought a fleeting, transitory state and the sacred centre was the final purgation place of the spirit. According to other opinions the labyrinth's path indicated the road during processions in the church as well or perhaps symbolically depicted the journey of Christ from Pilate's house to Calvary.

After the 13th century the significance of labyrinths has been diminished, its symbol became less and less common. This trend changed in the middle of the 16th century and the representation of the maze appeared again even more frequently. It went through changes not only in quantity but also in quality and this peaked at the early 18th century. Mostly gardens, green areas, parks were its venue because the hedge mazes flourished during this period. The garden labyrinths were cut to various forms and they were not only a beautiful sight but provided a great place for revels as well.

In 1978, the "Longleat House" yew-tree maze in England has received its final form which is the world's largest hedge maze with its area of 6,185 square meters. The castle is surrounded by more figurative mazes!

The revival of the modern-age labyrinth dates back in the seventies when mazes with

various patterns and sizes appeared all over the world in public parks, private gardens, universities, schools, hospitals, churches, retreating/meditation centres and even in prisons.

Jeff Saward, who is also author of several books on the subject, commented: "Throughout the history of labyrinths where a society changed and evolved too fast the labyrinths were on the wane."

Step 4: Real facts... and the bull

The first known Christian labyrinth was built in Algeria inside the Reparatus Basilica in Orleansville in 328 BC. This is a small, two and a half meters in diameter, cube-shaped maze with a word game (word set) in the middle of it which can be read as "Ecclesia Sancta", words of the Holy Church.

The oldest known graphic representation of labyrinths has been carved in a tusk of a mammoth. It was found in a Paleolithic grave in Siberia and its formation dates back 5000 BC!

The earliest European "church-maze" is inside St. Vitale church in Ravenna This is a small, black-and-white, seven rounded labyrinth with a unique pattern. Its fabrication dates back around the 6th century and is a part of a larger, visible, eight-sided floor pattern.

The best known (eleven rounded medieval) labyrinth can be found in Chartres Cathedral in France. It was made in 1201 and today it is the oldest, largest labyrinth with its impressive 12.85-meter diameter, which can still be accessed.

The legend of the Minotaur: according to the myth a Minotaur lived in Crete. His legend is the most famous and the most prominent labyrinth story which has been known for thousands of years.

According to Greek mythology Daedalus the handyman was ordered by Minos, king of Crete to build an impervious building with a complex system of rooms and corridors. Here the Minotaur, a man-bodied and bull-headed being killed his victims. Only Theseus, the Athenian prince was able to defeat him with the help of the daughter of King Knossos, Ariadne. After the death of the monster Daedalus was imprisoned inside the labyrinth from where he could only escape by using wings. The labyrinth has always been a place where the link is broken between the outside world and the one inside.

King Minos kept the bull for himself instead of sacrificing it to the gods which was a serious offense against the gods. He was trapped inside his desires and with his sin his relationships with the gods has broken.

If the order is upset to restore the original state the way must be found where we can order everything in our lives and restore our relationship with the spiritual world. The trail, which he has drawn was a labyrinth and when he reached the middle of it the axe he held in his hand at first has become a torch. By this he has found the knowledge of himself and of the world too. The labyrinths call for people's attention who are seeking something in their lives to grab a hold into during the chaos and who seek to live in a ordered and self-directed world. In this story the double bladed axe plays a significant role where Theseus strikes down the Minotaur with this tool. Some claim that the name of the labyrinth comes from the word "labrys" which refers to the worshipped relic house labrys.

Step 5: Summary or mastery

Among the many possible summaries I quote from one, which is very good for pointing out what matters: "The maze is the symbol of a man who want to know himself better and his ability to overcome himself. It affects everyone. It opposes the evanescence of the individual and the world beyond the individual, the laws of death. During the journey the soul has been initiated, moves from the profane into the sacred world and getting out becomes a kind of mystical rebirth. The routes of the maze shows us our fate and destiny but with the promise of eternity. In this way, the intellectual sphere rises above the material - and can initiate."

Péter Halász

Veriditas Labyrinth Leader

maze personality development

www.labirint.us